

Konstitutionsutskottets betänkande

1980/81:4

om ändringar i sekretesslagen m. m. (prop. 1980/81:18)

I detta betänkande behandlas dels proposition 1980/81:18 med förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100) m. m., dels följdmotionerna 1980/81:17 av Gunnar Björck i Värmdö (m), 1980/81:48 av Joakim Ollén (m) och 1980/81:49 av Lars Werner m. fl. (vpk).

I propositionen hemställs att riksdagen skall anta följande lagförslag.

1. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).
2. lag om ändring i lagen (1931:152) med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens.
3. lag om ändring i lagen (1936:56) om socialregister.
4. lag om ändring i lagen (1954:579) om nykterhetsvård.
5. lag om ändring i lagen (1956:2) om socialhjälp.
6. lag om ändring i barnavårdslagen (1960:97).
7. lag om ändring i lagen (1965:94) om polisregister m. m.,
8. lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörelse av lagar och andra författningar.
9. lag om ändring i lagen (1979:1118) om jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet.
10. lag om ändring i utlänningslagen (1980:376).

Motionerna innehåller följande yrkanden:

Motion 1980/81:17 "att riksdagen måtte avslå den i proposition 1980/81:18 föreslagna ändringen av 16 kap. 1 § i sekretesslagen".

Motion 1980/81:48 "att riksdagen måtte besluta att enskild skall ha rätt att få tillgång till sådana uppgifter ur allmänt kriminalregister eller polisregister som är sekretessbelagda med hänsyn till den enskildes egna intressen".

Motion 1980/81:49 "att riksdagen beslutar avslå proposition 1980/81:18".

Propositionens huvudsakliga innehåll

Riksdagen har under vären 1980 antagit en ny sekretesslag (prop. 1979/80:2. KU 1979/80:37. rskr 1979/80:179. SFS 1980:100). Den nya lagen träder i kraft den 1 januari 1981. Den ersätter då dels nuvarande bestämmelser om hemliga handlingar i lagen (1937:249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar (1937 års sekretesslag), dels i princip alla nu gällande tystnadspliktsföreskrifter för offentliga funktionärer.

Den nya lagstiftningen innebär alltså en enhetlig reglering av handlingssekretess och tystnadsplikt i det allmännas verksamhet.

Den nya sekretesslagen medför en omfattande följdlagstiftning. Samtidigt med den nya lagen har riksdagen beslutat följdändringar i fyra lagar, bl. a. rättegångsbalken (RB) och förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Följdändringar i ett hundratal lagar har beslutats av riksdagen senare under våren 1980 (prop. 1979/80:80, KU 1979/80:45, rskr 1979/80:269, SFS 1980:158–257). Huvuddelen av dessa följdändringar innebär att hittillsvarande bestämmelser om tystnadsplikt för offentliga funktionärer upphör att gälla den 1 januari 1981. Föreskrifter om tystnadsplikt som riktar sig både till offentliga funktionärer och till enskilda har ändrats så att de efter nämnda dag kommer att avse endast enskilda. Andra lagändringar innebär att vissa bestämmelser om förhandlingssekretess i andra lagar än RB och förvaltningsprocesslagen upphävs, eftersom de ersätts av den nya regleringen.

I proposition 1979/80:80 (s. 48) aviserade föredragande statsrådet ytterligare följdlagstiftning till den nya sekretesslagen. Det gällde dels ändringar i själva sekretesslagen, dels ändringar i andra lagar. Vissa av de frågor som berördes i proposition 1979/80:80 tas upp i denna proposition. Samtidigt behandlas också några frågor som inte nämndes i den propositionen. Bl. a. rör det sig om en anpassning av bestämmelser i den nya sekretesslagen till nyttillkommen lagstiftning. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft samtidigt med sekretesslagen.

Lagförslagen är sådana att de enligt första meningen i 8 kap. 18 § andra stycket regeringsformen (omtryckt 1979:933) bör granskas av lagrådet. Lagrådets yttrande över de här framlagda förslagen har emellertid ansetts sakna betydelse på grund av lagstiftningsfrågornas beskaffenhet och har alltså underlåtitits med stöd av andra meningen i nämnda lagrum i regeringsformen. Detta motiveras i propositionen med att de föreslagna ändringarna i sekretesslagen väsentligen har karaktären av en anpassning av bestämmelserna i lagen till annan lagstiftning och att de ej heller berör de delar av sekretesslagen, över vilka lagrådet företrädesvis hördes (1 och 12–15 kap.).

Motionerna

Motion 1980/81:17 – betr. meddelarfrihet enligt 8 kap. 12 § sekretesslagen

I motion 17 påtalas att den föreslagna sekretessen i 8 kap. 12 § sekretesslagen för enskildas intressen i samband med etiska kommittéers bedömning av biomedicinska forskningsprojekt inte avses bryta meddelarfriheten. Enligt motionen finns det risk för att denna inskränkning i sekretessen kan verka avhållande i fråga om genomförande av utgivningen av nya läkemedel. Inskränkningen i meddelarfriheten bör därför enligt motionen omfatta 8 kap. 12 § i dess helhet och inte bara paragrafens första stycke.

Den i propositionen föreslagna ändringen av 8 kap. 12 § sekretesslagen har närmast tillkommit på grund av uttalanden som gjordes under riksdagsbehandlingen av propositionen med förslag till sekretesslag (1979/80:2). Konstitutionsutskottet förutsatte nämligen i sitt av riksdagen godkända betänkande, att frågan om sekretess för handlingar vid de s. k. etiska kommittéerna skulle bli föremål för överväganden i samband med följdlagstiftning till sekretesslagen (KU 1979/80:37 s. 31).

I propositionen anføres följande beträffande det föreslagna sekretesskyddet:

Biomedicinska forskningsprojekt i Sverige som innefattar försök på människor och som inte är avsedda att direkt gagna den enskilde individen, granskas numera av en forskningsetisk kommitté. I biomedicinska forskningsprojekt inbegrips prövningar av icke registrerade läkemedel och registrerade läkemedel som prövas med nya indikationer. Forskningsetiska kommittéer finns i dag vid samtliga medicinska fakulteter i landet. Kommittéerna skall svara för den etiska granskningen av de forskningsprojekt som planeras eller pågår i resp. region.

Som underlag för granskningen skall projektledaren ge in en beskrivning av forskningsprojektet till den forskningsetiska kommittén. I beskrivningen skall anges bl. a. projektets mål, metodik och antal försökspersoner. Vidare skall uppgifter lämnas som belyser projektet från etisk synpunkt, t. ex. vilka risker för de enskilda som är förenade med projektet.

Den etiska granskningen har i detta sammanhang sin främsta betydelse då det är fråga om prövning av icke registrerade läkemedel eller av registrerade läkemedel med nya indikationer. Det är uppenbart att en projektbeskrivning som rör prövningen av ett läkemedel kan innehålla sådana uppgifter om en enskilds affärs- eller driftförhållanden som bör vara sekretesskyddade. Vid riksdagsbehandlingen av prop. 1979/80:2 förutsattes att frågan om sekretess hos de etiska kommittéerna skulle övervägas i anslutning till den förordning som enligt bemyndigande i 8 kap. 6 § sekretesslagen skulle utfärdas av regeringen. Jag har emellertid kommit fram till att den etiska granskningen knappast kan anses som sådan tillsyn med avseende på näringslivet som avses i sistnämnda bestämmelse. Eftersom inte heller någon annan sekretessbestämmelse i lagen kan anses tillämplig på granskningsverksamheten, har det här aktuella sekretessbehovet tillgodosetts genom ett nytt andra stycke i förevarande paragraf.

Sekretessen enligt 8 kap. 12 § sekretesslagen i dess nuvarande lydelse bryter meddelarfriheten. Enligt min mening bör sekretessen enligt det nya andra stycket inte inskränka meddelarfriheten. Bestämmelsen i 16 kap. 1 § har ändrats i överensstämmelse härmed.

Som framhållits i motionen bryter sekretessen för vissa uppgifter i 8 kap. 12 § sekretesslagen meddelarfriheten. Detta kommenteras i proposition 1979/80:2 s. 378 på följande sätt:

Meddelarfrihet råder f. n. i fråga om uppgifter i den verksamhet som bedrivs av giftinformationscentralen vid Karolinska sjukhuset. I viss anslutning till TK:s förslag föreslås i promemorian däremot att undantag görs från meddelarfriheten. Promemorieförslaget har inte kommenterats under remissbehandlingen.

För min del anser jag att skälen här är starka att göra undantag från meddelarfriheten. Något framträdande insynsintresse kan inte anses föreliggande. Det är uppenbarligen viktigt att giftinformationscentralen och liknande myndigheter kan få de uppgifter som behövs för verksamheten. Deras möjligheter härtill är större, om sekretesskyddet gäller också gentemot massmedierna. Departementsförslaget överensstämmer därför med promemorieförslaget i denna del.

Vid riksdagsbehandlingen kommenterades inte 8 kap. 12 § särskilt. Däremot uppehöll sig utskottet något vid meddelarfriheten i förhållande till sekretesskyddet i 8 kap. 6 §, som ju likaledes tar sikte på enskilda affärsförhållanden. Beträffande samtliga de specialstadganden som utskottet tagit upp till diskussion utifrån meddelarfrihetssynpunkter ansåg utskottet skäl kunna anföras såväl för massmediernas möjligheter till insyn som för motsatt ståndpunkt. Utskottet fortsatte:

Som framgår av det föregående är utskottets grundläggande inställning, att meddelarfriheten skall sträcka sig så långt det är möjligt. Utskottet ställer sig därför inte främmande till att det kan finnas utrymme för en ytterligare utvidgning av området för meddelarfriheten i förhållande till propositionens förslag. Det kan emellertid inte heller bortses från risken att den meddelarfrihet som föreslagits i propositionen i vissa fall kan sträcka sig för långt i förhållande till i första hand den enskildes berättigade integritetskrav.

Yttrandefrihetsutredningen har bl. a. i uppdrag att överväga om grundläggande regler angående innehållet i den särskilda lag som anger i vilka fall en tystnadsplikt skall bryta meddelarfriheten bör tas in i TF eller i en ny yttrandefrihetsgrundlag. Utredningen skall också undersöka möjligheterna att införa samma lagregler på meddelarfrihetens område för utlämnande av allmän hemlig handling som för brott mot tystnadsplikt. Utskottet förutsätter, att utredningen därvid kommer att göra en noggrann genomgång av de enskilda sekretessbestämmelsernas förhållande till meddelarfriheten. Detta bör ges regeringen till känna.

Riksdagen följde utskottet, och det återgivna uttalandet resulterade således i ett tillkännagivande till regeringen.

Motion 1980/81:48 – betr. enskilds rätt till utdrag ur kriminal- och polisregister

I motionen 48 kritiserar det förhållandet, att den enskilde inte har rätt att få del av uppgifter ur kriminal- och polisregister som rör honom själv. Det framhålls att det för den enskilde måste uppfattas som en svår integritetskränkning att inte själv kunna kontrollera vilka uppgifter om honom som ett sådant register innehåller. Han nekas därigenom möjligheten att korrigera oriktiga uppgifter. Rätten för den enskilde att få del av myndigheternas uppgifter om sig själv måste därför enligt motionen gälla generellt om det inte finns mycket starka skäl som talar för en annan ordning.

Enligt 14 kap. 4 § sekretesslagen gäller sekretess till skydd för den enskilde inte gentemot honom själv. Denna bestämmelse omfattar emellertid inte

sekretessen i sådan verksamhet som avser förande av eller uttag ur allmänt kriminalregister eller polisregister för uppgifter som tillförts registret (7 kap. 17 § sekretesslagen). Om utlämnande av sådana uppgifter gäller i stället föreskrifterna i lagen (1963:197) om allmänt kriminalregister och lagen (1965:94) om polisregister m. m. Enligt dessa båda lagar kan en registrerad bara i undantagsfall få del av uppgifter om sig själv.

Frågan om en utvidgad rätt för den registrerade att få ta del av registeruppgifter om sig själv diskuterades under förarbetena till sekretesslagen. Föredragande statsrådet uttalade därvid (prop. 1979/80:2 s. 214) att det under följdlagstiftningsarbetet borde införas en föreskrift i registerlagarna av innebörd att den registrerade hade rätt att ta del av registeruppgifter om sig själv på ett sådant sätt att han inte skulle komma att förfoga över något bevis om registrets innehåll. Frågan löstes emellertid inte i propositionen med följdlagstiftning till sekretesslagen (prop. 1979/80:80), vilket förklarades med att problemet behövde ytterligare utredning (prop. 1979/80:80 s. 48).

Enligt vad som anförs i den nu aktuella *propositionen* har frågan om den registrerades insyns rätt i kriminal- och polisregister diskuterats i en promemoria, som upprättats inom justitiedepartementet (dnr 301-80). I promemorian föreslogs ändringar i kriminal- och polisregisterlagarna. Förslagen gick ut på att den enskilde skulle ha rätt att ta del av sådana uppgifter om sig själv som hemlighölls av hänsyn till den enskildes egna intressen. Uppgifter som var hemliga av andra skäl skulle däremot inte få göras tillgängliga för honom. Rätten till insyn innebar dock inte någon rätt för den enskilde att få något bevis om registreringsinnehållet. Bakom denna ståndpunkt låg farhågor för att en möjlighet att få registerutdrag skulle komma att utnyttjas av arbetsgivare till att kräva anställningssökande på strafflöshetsintyg. Eftersom den enskilde inte skulle få tillgång till något registerutdrag, måste han enligt promemoriaförslaget infinna sig på en polisstation för att på stället ta del av uppgifterna på en bildskärm eller genom läsning av en utskrift.

Efter remiss avgavs yttranden över promemorian av rikspolisstyrelsen, datainspektionen och samarbetsorganet (Ju 1968:59) för rättsväsendets informationssystem (SARI). Av remissutfallet framgick att en lösning enligt promemorians förslag var förenad med åtskilliga praktiska och tekniska problem. Bl. a. måste dataterminaler finnas placerade på sådant sätt att allmänheten på lämplig plats i polisens lokaler kunde läsa bildskärmstext eller datorutskrift. Eftersom dessa lokaler f. n. inte var lämpade för det ändamålet, måste de i stor utsträckning byggas om, bl. a. för att den enskilde skulle kunna ta del av uppgifter om sig själv utan risk för insyn från andra personer. Därtill kom att det var svårt att med någon grad av säkerhet beräkna vilken personal och andra resurser som kunde komma att krävas, om reformen genomfördes.

Sedermera har en ny promemoria utarbetats inom justitiedepartementet.

Enligt vad som inhämtats går denna ut på att den enskilde utan inskränkning skall kunna få del av sådana uppgifter i registren om sig själv som i dag hålls hemliga av hänsyn till den enskildes intressen. Den enskilde skall med andra ord enligt förslaget antingen kunna få del av uppgifterna genom utdrag av registren eller, om han så önskar, få upplysning om innehållet i dessa. Med hänsyn till frågans grannliga karaktär och till att förslaget innebär en väsentlig förändring i förhållande till gällande regler anser man inom justitiedepartementet att också den nya promemorian bör remissbehandlas. Framför allt anser man väsentligt att synpunkter inhämtas från de anställdas fackliga sammanslutningar.

Motion 1980/81:49 – betr. avslag på propositionen

I motionen görs gällande, att propositionen innehåller en rad förslag och uttalanden, som inte kan godtas bl. a. utifrån konstitutionella och formella synpunkter. Bland annat framhålls som felaktigt att lagrådet inte har hörts innan propositionen förelades riksdagen. Vidare riktas i motionen kritik enligt följande:

1) Beträffande uttalandena i propositionen om den enskildes möjligheter att erhålla uppgifter om sig själv ur kriminal- och polisregister bör riksdagen uttala att denna avvikelse från offentlighetsprincipen snarast bör rättas till.

2) Beträffande den i propositionen på s. 19–20 diskuterade utvidgningen av besvärsrätten bör riksdagen uttala att en sådan utvidgning av besvärsrätten inte skulle vara förenlig med offentlighetsprincipen.

3) Beträffande statistiksekretessen bör riksdagen markera att den inte ställer sig bakom uttalandena på s. 20–22 i propositionen så att dessa uttalanden inte får karaktären av förarbeten och på så sätt inverkar negativt på praxis.

4) Beträffande de frågor som sammanhänger med lagen (1931:152) med vissa bestämmelser om illojal konkurrens bör inga ändringar genomföras eftersom de föreslagna ändringarna i 6 kap. 1 § sekretesslagen urholkar offentlighetsprincipen. Frågan bör anstå till dess något förslag föreligger om utformningen av 12 § i lagen med vissa bestämmelser om illojal konkurrens.

5) Förslaget till ändring i 7 kap. 9 § sekretesslagen är vilseledande formulerat och kan leda till uppfattningen att bestämmelsen saknar skaderekvisit. Bestämmelsen bör därför omformuleras.

6) Beträffande 8 kap. 2 § sekretesslagen råder en liknande oklarhet. Enligt propositionstexten (s. 25) gäller sekretessen endast egenföretagare. Lagförslaget gör däremot inte motsvarande begränsning, vilket kan tas till intäkt för att sekretessområdet ökat mer än avsett.

7) Den föreslagna sekretesstiden för patent- och registreringsärenden enligt 8 kap. 9 § sekretesslagen bör inte genomföras med hänsyn till att 50 års sekretesstid för företagshemligheter måste anses alltför lång.

8) Det är inte acceptabelt att utsträcka sekretessen på sätt som skett genom ändringen av 8 kap. 12 § sekretesslagen. Den etiska bedömningen av biomedicinsk forskning är ett särskilt viktigt och intressant område från offentlighetssynpunkt. Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att skydda affärshemligheter. Så allvarliga ting som försök på människor bör emellertid knappast omfattas av annan sekretess än den som är motiverad för att skydda personliga förhållanden och patienternas säkerhet.

De ovan återgivna punkterna behandlas i propositionen till vilken hänvisas (s. 18–27).

Utskottet

Propositionen innehåller dels vissa kompletterande eller ändrade bestämmelser i den sekretesslag, som riksdagen antog i våras och som skall träda i kraft den 1 januari 1981, dels också några följdändringar i annan lagstiftning. Samtliga lagändringar avses träda i kraft samtidigt som den nya sekretesslagen.

Propositionen har inte föregåtts av någon lagrådsgranskning, vilket kritiseras i motionen 49 (vpk). Utskottet godtar med hänsyn till innehållet i de föreliggande ändringsförslagen regeringens bedömning att lagrådets yttrande får anses sakna betydelse på grund av lagstiftningsfrågornas beskaffenhet.

Motionen 17 av Gunnar Biörck i Värmdö behandlar den föreslagna nya sekretessbestämmelsen i 8 kap. 12 § andra stycket sekretesslagen om sekretess i myndighets verksamhet, bestående i en etisk bedömning av biomedicinska forskningsprojekt. Motionen vänder sig emot förslaget om att sekretessen här inte avses bryta meddelarfriheten.

Utskottet vill erinra om att behovet av en bestämmelse som gav sekretesskydd åt sådan verksamhet som bedrivs av s. k. etiska kommittéer togs upp till diskussion av utskottet vid behandlingen av sekretesspropositionen (1979/80:2, KU 1979/80:37 s. 31). Den föreslagna bestämmelsen löser enligt utskottets mening det problem som utskottet pekade på.

Beträffande den aktuella tystnadspliktens förhållande till meddelarfriheten vill utskottet erinra om sina uttalanden vid behandlingen av sekretesslagen. Utskottet förutsatte då att yttrandefrihetsutredningen – i anslutning till att den i enlighet med sina direktiv undersökte möjligheterna att införa samma lagregler på meddelarfrihetens område för utlämnande av allmän handling som för brott mot tystnadsplikt – också gjorde en noggrann genomgång av de enskilda sekretessbestämmelsernas förhållande till meddelarfriheten. Detta uttalande, som riksdagen ställde sig bakom, fick formen av ett tillkännagivande till regeringen.

Bakgrunden till detta tillkännagivande var i första hand de svåra avvägningsproblem som enligt utskottets mening förelåg i fråga om

meddelarfriheten. Utskottet framhöll som sin grundläggande inställning att meddelarfriheten skulle sträcka sig så långt som möjligt och ställde sig därför inte främmande till att meddelarfriheten kunde utvidgas ytterligare. Å andra sidan kunde man enligt utskottet inte heller bortse från att den meddelarfrihet som föreslagits i sekretesspropositionen i vissa fall kunde sträcka sig för långt i förhållande till i första hand den enskildes berättigade integritetskrav.

Med hänsyn till den genomgång som skall göras av yttrandefrihetsutredningen godtar utskottet propositionens förslag. Utskottet avstyrker således motion 17.

Frågan om den enskildes rätt att få del av utdrag ur kriminal- och polisregister tas upp i motionerna 48 och 49.

Efter den promemoria i frågan som omnämns på s. 18 i propositionen har enligt vad utskottet erfarit en ny promemoria i ämnet utarbetats inom justitiedepartementet. I promemorian föreslås att den enskilde utan inskränkning skall kunna få del av sådana uppgifter i registren om sig själv som i dag hålls hemliga av hänsyn till den enskildes egna intressen. Den enskilde skall med andra ord enligt förslaget antingen kunna få del av uppgifterna genom utdrag av registren eller, om han så önskar, få upplysning om innehållet i dessa. Med hänsyn till frågans grannliga karaktär och till att förslaget innebär en väsentlig förändring i förhållande till gällande regler anser man inom justitiedepartementet att också den nya promemorian bör remissbehandlas. Framför allt anser man det väsentligt att synpunkter inhämtas från de anställdas fackliga sammanslutningar.

Utskottet ansluter sig till den i motionerna framförda uppfattningen att den enskilde i princip bör ha rätt att få uppgifter om sig själv även från kriminal- och polisregister. Detta föreslås också i den senaste inom justitiedepartementet utarbetade promemorian i ämnet. Utskottet instämmer emellertid i att frågan har den vikt att förslaget bör remissbehandlas innan det föreläggs riksdagen. Utskottet är därför inte berett att nu tillstyrka motionsförslagen.

Beträffande de övriga i vpk-motionen upptagna frågorna kan utskottet inte ansluta sig till den kritik som framförts i motionen. Utskottet godtar i dessa delar propositionens förslag. Utskottet vill tillägga, att de resonemang som förs i propositionen beträffande statistiksekretessen och besvärreglerna givetvis inte gör anspråk på att rubriceras som förarbeten, eftersom de inte leder fram till förslag till ändring av sekretesslagen. Det är givetvis ändå värdefullt att man i ett regeringsförslag tar upp aktualiserade frågor till diskussion. Beträffande statistiksekretessen är uttalandena i propositionen resultatet av överväganden som riksdagen på utskottets förslag har begärt av regeringen (KU 1979/80:37 s. 35).

Med det anförda avstyrker utskottet yrkandet i motionen 1980/81:49 om avslag på propositionen.

Under utskottsbehandlingen har uppkommit fråga om ändring av utform-

ningen av 7 kap. 2 § 1. där benämningarna psykiatrisk nämnd och centrala psykiatriska nämnden införts under förutsättning av att vissa ändringar gjordes i lagen (1966:293) om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall. Förslag härom avslogs emellertid av riksdagen (prop. 1979/80:1, SoU 1979/80:44). De hittillsvarande benämningarna utskrivningsnämnd och psykiatriska nämnden skall således kvarstå. Utskottet lägger i bil. 1 fram förslag till ändring av 7 kap. 2 § i enlighet härmed.

Utskottet hemställer

1. beträffande 7 kap. 2 § *sekretesslagen*
att riksdagen med anledning av utskottets initiativ antar den lydelse som framgår av bilaga 1,
2. beträffande *meddelarfrihet*
att riksdagen med bifall till proposition 1980/81:18 och med avslag på motion 1980/81:17 antar den lydelse av 16 kap. 1 § 3. som föreslås i propositionen,
3. beträffande *enskilds rätt till utdrag ur kriminal- och polisregister*
att riksdagen avslår motion 1980/81:48,
4. beträffande *yrkande om avslag på propositionen*
att riksdagen med avslag på motion 1980/81:49 antar de i propositionen i övrigt framlagda lagförslagen.

Stockholm den 6 november 1980

På konstitutionsutskottets vägnar
BERTIL FISKEJÖ

Närvarande: Bertil Fiskesjö (c), Hilding Johansson (s), Olle Svensson (s), Per Unckel (m), Yngve Nyquist (s), Sven-Erik Nordin (c), Wivi-Anne Cederqvist (s), Kurt Ove Johansson (s), Bengt Kindbom (c), Daniel Tarschys (fp), Kerstin Nilsson (s), Jan Prytz (m), Allan Ekström (m), Åke Victorsson (s) och Eric Hägelmark (fp).

Bilaga 1

Förslag till

Lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 2 § sekretesslagen (1980:100) skall ha nedan angiven lydelse.

Nuvarande lydelse

Av utskottet föreslagen lydelse

7 kap. 2 §

Sekretessen enligt 1 § gäller inte

1. beslut av <i>psykiatrisk nämnd</i> ,
beslutsnämnd för psykiskt utveck-
lingsstörda eller <i>centrala psykiatris-</i>
<i>ka nämnden</i> . | 1. beslut av <i>utskrivningsnämnd</i> ,
beslutsnämnd för psykiskt utveck-
lingsstörda eller <i>psykiatriska näm-</i>
<i>den</i> . |
|--|--|
2. annat beslut i ärende enligt lagstiftningen om viss psykiatrisk vård eller omsorger om psykiskt utvecklingsstörda, om beslutet angår frihetsberövande åtgärd,
3. beslut enligt lagstiftningen om smittskydd, om beslutet angår frihetsberövande åtgärd och avser annan sjukdom än venerisk,
4. anmälan och beslut i ärende om ansvar eller behörighet för personal inom hälso- och sjukvården.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.